

Organizace a provádění tankového technického zabezpečení útočné operace

Podplukovník Zdeněk Jašek

Ústřední místo v organizaci a provádění tankového technického zabezpečení vojsk v útočné operaci zaujímá technické ošetřování, odsun a opravy tanků. V příspěvku chci ukázat na nové podmínky, z nichž je třeba při organizaci a řízení tankového technického zabezpečení vycházet, a jak se tyto podmínky odrazí v základních úkolech tankového technického zabezpečení, tj. v provozu tanků, jejich odsunu a opravách.

1. Vliv podmínek vedení soudobého boje a operace na tankové technické zabezpečení

Časté přesuny vojsk po vlastní ose na velké vzdálenosti při velkých průměrných rychlostech, vysoká denní tempa, častý manévr prováděný svazky a svazy, překonávání vodních toků tanky proděním nebo i jízdou pod vodou, zvyšuje nároky na technickou spolehlivost tanků při vysokém provozním vypětí.

Z toho vyplývá požadavek kvalitnějšího ošetřování a prohloubení jeho preventivního charakteru i v polních podmínkách. Toto spolu s nutností odborné obsluhy, klade vysoké nároky na odbornou a morální přípravu osádek, velitelů a štábů.

Boj o čas na obou stranách si vyžaduje zkracovat přípravná období a vést nepřetržitou bojovou činnost ve dne i v noci. Vzniká rozpor mezi požadavkem zkvalitnit a prodloužit preventivní ošetřování tanků (v době jejich přípravy k boji a v průběhu přesunů i v průběhu bojové činnosti) a mezi časovými možnostmi k jejich provedení. Tento rozpor musí být řešen hledáním nových a dokonalejších metod v organizaci a provádění jednotlivých druhů technického ošetřování tanků, používáním nových mazacích materiálů, různých mechanizačních prostředků a větší účasti opravárenských jednotek a útvarů při pomoci osádkám.

Vysoká tempa útoku a vedení nepřetržité bojové činnosti velmi ztěžuje provádění odsunu a oprav tanků. Organizovat a provádět odsun tanků a jejich opravy v těchto podmínkách tak, jak jsme to prováděli dříve, by vedlo k neuvěřitelnému odtrhávání opravárenských a odsunových prostředků divizí a armád od bojujících vojsk a tříštění jejich možností. Proto vznikl požadavek revidovat hlavní úkoly opraváren-

ské a odsunové činnosti svazků, operačních svazů a vyššího operačního svazu a uvést je do souladu s novými podmínkami.

Použití ZHN nepřítelem, které vede k hromadným ztrátám tanků, opravárenských a odsunových prostředků, jejich zamoření, vzniku sekundární radioaktivity, novému charakteru poškození tanků i rozsáhlému zamoření terénu, má podstatný vliv na způsob použití a možnosti využití kapacit odsunových a opravárenských prostředků.

Značné ztráty tanků, vysoké tempo postupu a změna působnosti v opravách tanků na stupních svazek, operační svaz a vyšší operační svaz vyžaduje vážně se zamyslet nad způsobem doplňování útvarů, svazů a operačního svazu jak tanky z novovyroby a generálních oprav, tak zejména tanky, u nichž byly provedeny střední opravy prostředky vyššího operačního svazu.

Nová tanková technika je daleko lépe přizpůsobena pro boj v soudobých podmínkách, včetně schopnosti řešení na velké vzdálenosti při vysokých průměrných rychlostech, překonávání řek, krátkých časových nároků na ošetřování i podstatně větších lhůt mezi jednotlivými druhy preventivního ošetření a oprav. Na druhé straně však prováděné opravy jsou jak z hlediska potřebné doby, odborné náročnosti i potřeby záložních dílů různých opravárenských pomůcek, přípravků a nářadí, náročnější.

Odlehčení a zmobilizování útvarů, svazků a operačních svazů si vyžádalo snížit vezené zásoby materiálu na opravy tanků, zrevidovat jejich složení a současně zoperativnit celý systém zásobování útvarů, svazků a operačních svazů.

2. Problematika provozu tanků

Provoz tanků je ovlivňován zejména:

a) objemem a intenzitou provozu, vycházejícího z úkolů a podmínek vedení útočné operace,

b) technickým stavem tanků, daným zásluhou km do příštího preventivního ošetření a opravami (SO, GO),

c) úrovni vycvičenosti osádek a dílen-ských specialistů, používaných k ošetřování tanků,

d) technickou připraveností velitelů, štábů a technických orgánů a jejich aktivní úlohou při organizaci a řízení technického ošetřování.

Objem a intenzita provozu tanků závisí na rozmachu útočné operace, na podmínkách a charakteru bojové činnosti v každém údobí operace. Rozbor provozu v útočných operacích ukazuje, že vzrůstá nejenom spotřeba km na celou operaci, ale i průměrný denní proběh km.

Přitom proběh km tanků značně překračuje stanovenou hloubku operace. Faktický proběh km tanků je 1,5 — 1,8 i vícekrát větší než je hloubka útočné operace, za přesunu 1,3 i vícekrát než vzdálenost změřená na komunikacích podle mapy. Z toho vyplývá, jaká technická ošetření bude nutno v průběhu operace provést.

Používané tanky vyžadují tyto druhy ošetření:

ku operace a způsobuje snížení bojových ztrát.

Proto již plánování operace a boje i při rozhodování v jejím průběhu je nutné s potřebami technického ošetřování počítat. Zkracování potřebných časů dosahovat lepším organizačním a technickým zabezpečením jejich provádění. Praxe, kterou mnozí pracovníci štábů i velitelé často používají, tj. dosahovat vysoké průměrné rychlosti tím, že se vyloučí předepsaná ošetření, je škodlivá a krátkozraká. Vymstí se v nejbližší době vysokou poruchovostí a zbytečnými ztrátami. Na druhé straně však i od technických orgánů se požaduje, aby nepěli dogmaticky na stanovených technických normách, ale novátorsky a tvůrčím způsobem technické ošetřování připravovali a prováděli. K tomu, aby doba potřebná k technickému ošetřování mohla být co nejvíce zkrácena, musí být k ošetřování využito všech příležitostí a zejména přestávek mezi bojem jednotek a útvarů. Není-li možno provést celý objem prací na jednom místě a současně, provádí se postupně (zejména technické ošetření č. 1 a č. 2). Při tom se ukázalo výhodné slučovat jednotlivé práce technického ošetřování čís. 1 a čís. 2 a každodenním ošetřováním.

Hlavním druhem technického ošetřování však i nadále zůstává každodenní ošetřování, které doplňované kontrolními prohlídkami musí být prováděno za každé situace.

Druh ošetření	Jak často provádět	Doba trvání
Kontrolní prohlídka	každé 2—3 hodiny provozu	20—25 min.
Každodenní ošetření	denně jednou	2 hod.
Technické ošetření čis. 1	u T 34/85 po 250—300 km u T 54 A po 1000 km	10 hod. 10 hod.
Technické ošetření čis. 2	u T 34/85 po 500—600 km u T 54 A po 2000 km	12 hod. 12 hod.

Včasné technické ošetřování bojových vozidel jak v přípravném období, tak i během operace, je rozhodujícím faktorem, který zabezpečuje minimální poruchovost tanků technickými příčinami, udržuje na vysokém stupni bojovosti na celou hloub-

Jeho podstatnou částí, vedle technických úkonů, je doplňování PHM a munice.

Rovněž včasné výměna olejů a maziv, seřizování mechanismů, čištění čističů vzduchu, oleje a paliva a udržování zbraní, které jsou hlavním obsahem technického ošetřo-

vání číslo 1 a 2, nesnese odkladu a musí být prováděna včas.

Vážnou otázkou zůstává doplňování tanků naftou. Průměrná spotřeba (s) se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$S \text{ (v náplních)} = \frac{Tn \cdot Km \cdot kd}{145}$$

(Tn — denní tempo postupu vojsk, Km = — koeficient manévru 1,5 = 1,8,
kd = koeficient terénních podmínek a povětrnostních vlivů
145 = akční rádius).

Technický stav tanků je dán jejich zásobou km do příštího technického ošetření nebo preventivními opravami (SO, GO). Tuto zásobu musí pečlivě sledovat a brát v úvahu nejen technické orgány, ale i štáby a velitele všech stupňů. Zejména je nutno této důležité otázce věnovat pozornost v počátečním období války, kdy nemusí být vždy dostatek času zásobu km obnovit. Praxe ukazuje, že 10 — 15 % tanků má zásobu méně než 1000 km (z toho polovina méně než 500 km) 35 — 40 % méně než 2000 km a 40 — 45 % nad 2000 km do příští střed-

ní nebo generální opravy, tj. do opravy, jež trvá několik dnů.

Význam zásoby km pro bojovou pohotovost vojsk musí být proto plně doceněn. Již v míru je třeba s km tanků rádně hospodařit a organizovat provoz tanků přísně podle předpisů a rozkazu ministra národní obrany a včas zásobu km obnovovat.

Zvláštní význam pro provoz tanků mají lidé, kteří s touto technikou bojují — především osádky. Jejich bojová připravenost má na provoz tanků přímý a bezprostřední vliv. Zkušenosti ukazují přímou závislost vycvičenosti osádek s počtem vynucených zastávek pro technické oříčiny. Např. nezkušení řidiči mají na 100 km vynucené zastávky až u 60 % vozidel, řidiči s praxí na 500 — 700 km — už jenom u 2 — 5 % vozidel. Z toho je možné učinit konkrétní závěry jak pro bojovou a politickou přípravu v míru, tak i pro polní podmínky, kdy je třeba využívat všech příležitostí ke zvyšování technické připravenosti vojsk. Mimořádný význam má denní provádění technických rozborů s osádkami v tankových jednotkách a zevšeobecňování poznatků a zkušeností v útvech a svazcích.

3. Organizace, vyprošťování, odsun a opravy tanků

Vysoká tempa soudobých operací značně ztěžují rychlé provádění oprav tanků a jejich návrat po opravě zpět k bojujícím jednotkám. Vzniká nebezpečí značného odtržení vojskových opraven od svých útvarů a svazků. Počítáme-li, že střední oprava tanku si vyžadá nejméně 48 hodin absolutního času, pak za tuto dobu by se divizní opravena, jež by tyto střední opravy prováděla, odtrhla od svého svazku na vzdálenost 140 až 200 km. Rovněž odsun tanků, kdy střední tempo odsunu nepojízdného tanku je kolem 6 km/hod. a rozptýlení poškozených tanků bude na daleko větších prostorech, musí být organizována jiným způsobem.

Proto se ukazuje, že bude nezbytné zrevizovat dosavadní zásady organizace odsunu a provádění oprav v útvech, svazcích i operačních svazech. Zkušenosti ukazují, že tyto změny nutno provést poie těchto zásad.

a) Vojskové opravy a vyprošťovací jednotky využít především k poskytování účinné technické pomoci osádkám jak v průběhu bojové činnosti, tak i při technickém ošetřování. Kromě toho jejich hlavní náplní při vysokých tempách bude provádění běžných oprav tanků na místě poškození, nebo

v hnízdech poškozených tanků. Střední opravy provádět divizními opravami pouze za výhodných podmínek (v prostorech soustředění, při nízkém tempu postupu do 40 až 50 km/den, po vyvedení do druhých sledů apod.).

Odsun neopravených tanků provádět ve svazcích do hnízd poškozených tanků, nejlépe poblíž komunikací. Upouštět od zřizování divizních SPV. Stále více úkolů oprav a odsunu musí na sebe vzít prostředky operačních svazů a vyššího operačního svazu (opravy i odsun). K snížení rozsahu odsunu bude nutno ještě více rozšířit uplatnění zásady „Prostředky oprav k poškozeným vozidlům“.

b) V operačním svazu mít pouze odsunové prostředky a sklady tankového materiálu. Kapacita odsunových prostředků operačních svazů musí zabezpečit soustředění všech neopravených tanků (SO, GO) do prostoru armádních SPV, kde tyto tanky shlučovat nejméně v počtu 12 — 15 tanků v jednom místě. Tento počet představuje dostatečný opravený fond pro opravu praporu oprav tanků vyššího operačního svazu na dobu 4 — 5 dnů.

c) Vyšší operační svaz musí mít prostředky k provádění středních oprav s kapacitou, zabezpečující během operace nejméně 70 % středních oprav. Tyto opravy musí být velmi pohyblivé, schopné tvořit technologicky i hospodářsky samostatné celky, které by pracovaly v prostorech největších ztrát na připravených SPV operačních svazů.

Vyšší operační svaz musí mít prostředky k provádění generálních oprav tanků a agre-

gátů a vyprošťovací prostředky k jejich vyproštění a odsunu do opraven. K šetření zásoby km tanků opravených prostředky vyššího operačního svazu provádět jejich přesun ke svazkům na podvalnicích. K tomu mít tankové podvalnicové jednotky. K těžení materiálu z nenávratně zničených tanků mít demontážní dílenské jednotky.

Složitě generální opravy tanků a agregátů odesílat do stabilních vojenských civilních závodů v týlu.

Rozpočet potřeby opravárenských prostředků

Tento rozpočet se provádí z předpokládaných ztrát tanků. Průměrné denní ztráty vyššího operačního svazu za celou operaci činí 8 — 10 % počátečního počtu tanků. V první etapě střetných sražení se předpokládají průměrné denní ztráty 15 %. Průměrné denní ztráty na každých 1000 tanků mohou být 100 tanků a z nich 40 tanků BO, 25 tanků SO, 10 tanků GO a 25 tanků nenávratně zničeno.

K provádění oprav se počítá s opravami plukovního, divizního typu a typu vyššího operačního svazu. Z toho vojskové opravy jsou dimenzovány kapacitně k provádění všech běžných oprav a malé části středních oprav. K vojskovým opravám v divizi patří: technické opravy tp a msp a technická opravna td (msd), jež provádí opravy tanků, OT a aut. Operační svaz dílenské prostředky nemá.

Rozpočet potřeby odsunových prostředků

Z celkového počtu poškozených tanků 70 až 75 % je nutno odsunout z bojiště do nejbližšího skrytu a na SPV. Zbývajících 25 až 30 % odjíždí z bojiště a soustřeďuje se po vlastní ose.

Z palby nepřítel je nutno vyprostit do nejbližšího skrytu všechny poškozené tanky. Tento úkol, jakož i pomoc uváznělým tankům na bojišti provádějí vyprošťovací prostředky útvarů.

Tanky, vyžadující běžné opravy a neopravené plukovními prostředky, se soustřeďují divizními vyprošťovacími prostředky do hnízd poškozených tanků (50 — 70 % tanků vyžadujících BO), kde se opravují a v některých případech i odzbrojují a ukrývají (např. v operační hloubce při nemožnosti oprav a dalšího odsunu).

Celkem je u td 21 a u msd 15 vyprošťovacích tanků. Z toho pro uvedené divizní úkoly jsou 4 vyprošťovací tanky.

Operační svaz musí mít vyprošťovací

Těžiště středních oprav tanků a všech generálních oprav je ve vyšším operačním svazu. Tento svaz prostředky provádí v průběhu operace většinu středních oprav a část generálních oprav. Zbývající se opravují v přestávkách mezi operacemi. Propočty ukazují, že ztráty způsobené za 7 až 10 dnů trvání operace se všechny opravy za 20 i více dnů.

K provádění středních oprav má vyšší operační svaz pojízdné prapory pro opravu tanků, k provádění generálních oprav pojízdné a stabilní tankové opravny závodů a pojízdné tankové opravny agregátové závodů. K těžení materiálu z nenávratně zničených tanků má prapory demontáže tanků. Počty všech těchto útvarů a jejich kapacity jsou dány operačně technickými normami.

Prostředky k vyproštění a soustředění všech tanků, vyžadujících střední a generální opravy, na svůj SPV, kde budou převzaty odsunovými opravárenskými útvary vyššího operačního svazu.

Podle propočtů vychází, že na každých 500 — 550 redukováných tanků je třeba mít v operačním svazu jednu tankovou vyprošťovací rotu o počtu 12 — 15 vyprošťovacích tanků. Tyto rotv se slučují v prapor evakuace tanků. Vzdálenost vyprošťovacího ramena vyprošťovacích tanků operačního svazu je maximálně 20 — 25 km.

Prostředky vyššího operačního svazu budou plnit tyto úkoly:

- vyprošťovat a soustřeďovat tanky, vyžadující GO na SPV nebo do pojízdných závodů,

- odesílat tanky po železnici nebo na podvalnicích do generální opravy do stabilních závodů,

— mít zálohu vyprošťovacích prostředků k pomoci svazům a ke krytí ztrát jejich prostředků,

— provádět přepravu opravených tanků v prostředcích vyššího operačního svazu ke svazkům s cílem úspory km,

— organizovat SPV a přejímat tanky na SPV svazů.

K plnění těchto úkolů mít ve vyšším operačním svazu tyto prostředky:

— na každých 600 — 500 redukováných tanků mít jednu tankovou vyprošťovací rotu. Mít jednu — dvě roty pro odsun těžko zapadlých tanků. Vyprošťovací rotu organizovat v prapor odsunu tanků o 3 tankových a 1 podvalníkové rotě,

— na každých 500 redukováných tanků

mít 25 podvalníků 50 t, což zabezpečí za dva dny dopravovat provedené SO a GO na vzdálenost 300 — 400 km. Zpáteční jízdu opět využít k odsunu tanků a agregátů do GO.

Pro demontáž nenávratně ztracených tanků počítat na každých 1200 — 1300 tanků jednu tankovou demontážní dílnu o kapacitě demontovat 14 tanků denně (demontáž 1 tanku — 100 pracovních hodin). Tyto počty zabezpečí během operace demontovat 50 % nenávratně zničených tanků. Zbytek demontovat po skončení operace.

K plnění těchto úkolů má vyšší operační svaz několik praporů odsunu tanků složených z jednotek vyprošťovacích tanků a tankových podvalníků.

Manévr a využití opravárenských odsunových prostředků

Předpokladem plného a operativního využití kapacit opravárenských vyprošťovacích prostředků v průběhu útočné operace vyššího operačního svazu je jejich správné uskupení před operací a umění s nimi manévrovat v průběhu operace.

Uskupení a způsob využití těchto opravárenských a vyprošťovacích prostředků závisí na situaci a úkolech vyššího operačního svazu, celkové radiční situaci, nasycenosti tankovou technikou, předpokládaném rozmachu, průběhu a podmínkách vedení operace.

Při uskupování a řešení využití opravárenských vyprošťovacích prostředků se vychází ze zásady, aby nedocházelo k nadměrnému odtržení vojenských prostředků a prostředků operačního svazu od bojujících a rychle postupujících útvarů a svazků. Divizní prostředky pracují v tankových případech na jednom místě maximálně 24 hodin, prostředky operačního svazu do 48 hodin. Podle tempa postupu vojsk se mohou tyto časy měnit. Uskupení prostředků vyššího operačního svazu a jejich využití je třeba provádět tak, aby prapory oprav tanků mohly pracovat v jednom prostoru 4 — 6 dnů, vyprošťovací prostředky kolem 4 dnů. K vymezení úkolů a odpovědnosti se pro opravárenské a vyprošťovací prostředky vyššího operačního svazu rozděluje útočné pásmo na sektory (nebo prostory činnosti).

Oprávené prostředky vyššího operačního svazu se, vyjma počátečního období, zpravidla nepřidělují operačním svazům a využívají se v rámci vyššího operačního svazu, kde provádějí střední opravy v určených sektorech. Sektory zahrnují prostor SPV operačních svazů, kde byly pro-

středky operačních svazů soustředěny tanky, vyžadující částečné, střední i generální opravy. V těchto sektorech se organizuje také prostor SPV vyššího operačního svazu, kde se jeho vyprošťovacími prostředky soustřeďují také tanky, vyžadující generální opravy, k odeslání buď do Pojízdného (PTOZ) nebo stabilního tankového opravárenského závodu (STOZ).

V těchto prostorech se rovněž soustřeďují agregáty, vyžadující generální opravy, k odeslání do Pojízdného tankového opravárenského agregátorového závodu (PTOAZ) a pracuje zde také prapor demontáže tanků, těžící materiál z nenávratně zničených tanků. Vytěžený materiál se defektační třídí na použitelný ihned a vyžadující opravu. Poslední se opravuje buď v PTO nebo PTOAZ.

Uskupení opravárenských vyprošťovacích prostředků vyššího operačního svazu se při vycházení z uvedených zásad provádí takto:

a) část vyprošťovacích prostředků se přiděluje po rotách operačním svazům tak, aby zde na každých 500—550 redukováných tanků byla jedna tanková vyprošťovací rota;

b) zbývající podstatné prostředky se v průběhu operace využívají ve dvou sledech.

1. sled prostředků vyššího operačního svazu tankového technického zabezpečení má za úkol:

— přebírat od operačních svazů tanky, vyžadující střední opravy, soustředěné v prostorech v jejich SPV,

— provádět střední opravy tanků v uvedených prostorech, odevzdávat opravené

tanky určeným svazkům (svazům) a při zahájení operace vypomáhat svazům i v provádění běžných oprav,

- soustřeďovat tanky, vyžadující generální opravy, na SPV,
- provádět demontáž nenávratně zničených tanků a defakci vytěženého materiálu i organizaci jeho využití,
- kryt ztráty opravárenských a vyprošťovacích prostředků svazků a svazů a zasahovat v jejich prospěch při hromadných ztrátách.

K plnění těchto úkolů jsou do prvního sledu zařazovány:

- pojízdné prapory oprav tanků, jejichž činnost je orientována za jednotlivými operačními svazy, s důrazem na směr hlavního úderu vyššího operačního svazu. Jejich úkolem je zabezpečit přesuny a rozvinutí útočících operačních svazů a hlavně rozvinout provádění středních oprav v prostorech největších ztrát a na SPV svazů a zajistit provedení těchto oprav v určených sektorech.

Pro prapor oprav tanků se předpokládá sektor, jehož šířka se rovná zpravidla šířce útočného pásma operačního svazu a hloubka jedno až dvoudenního postupu. V takovém prostoru vzniknou přibližně ztráty ve středních opravných, rovnající se $\frac{2}{3}$ denní kapacitě praporu oprav tanků.

Pro provádění BO bude někdy nutné vydělit v první dny operace 1–2 prapory oprav tanků, po dobu asi 2 dnů.

Prapory odsunu tanků vyššího operačního svazu pomáhají operačním svazům v odsunu tanků, vyžadujících SO na jejich SPV a soustřeďují tanky, vyžadující GO a ostatní nevyproštěné tanky na svoje SPV. Kromě toho větší část praporů demontáže tan-

ků a podvalníkové jednotky praporů oprav tanků pomáhají v transportu opravených tanků ke svazkům.

2. sled prostředků tankového technického zabezpečení má za úkol

- odsunovat tanky z SPV do generální opravy do pojízdných nebo stabilních TOZ (po železnici nebo na podvalnicích),
- provádět méně rozsáhlé generální opravy agregátů v PTOZ a PTOAZ a předat opravené tanky svazkům a opravené agregáty zásobovacím orgánům,
- tvořit zálohu opravárenských prostředků pro provádění středních oprav,
- provádět demontáž zbylých, nenávratně zničených, tanků.

K plnění těchto úkolů jsou u 2. sledu zpravidla tyto prostředky:

- pojízdné tankové opravárenské a agregátové závody pro generální opravy tanků a agregátů,
- podvalníkové jednotky tankových vyprošťovacích praporů k odsunu tanků do a z GO,
- prapory oprav tanků,
- záloha jeden prapor oprav tanků.

Svémi úkoly a obsazením je druhý sled méně pohyblivý. Zpravidla se přemísťuje až po vyčerpání opravného fondu a odeslání tanků do GO. Přemísťuje se po etapách. Pojízdné tankové opravárenské a agregátové závody se přemísťují zpravidla do prostoru před přední okraj až po splnění BÚ. Počínaje D 3 je možno organizovat přípravu prostorů pro jejich rozvinutí, soustředění opravného fondu a přistoupit k demontážním pracím. PTOZ pracuje na jednom místě, pokud je opravný fond, tj. asi po dobu 2 měsíců.

Z probíraných otázek lze učinit závěr:

- organizace tankového technického zabezpečení musí být plně sladěna s požadavky vedení soudobého boje a operace,
- vzrůstá význam technické spolehlivosti tanků i při jejich vysoce intenzivním provozu. Proto technické ošetřování tanků musí být dovedně plánováno a organizováno i za obtížných časových i jiných podmínek,
- vysoké rychlosti přesunů i tempa vedení operace si vyžadují revidovat působnost opraven a odsunových prostředků na jednotlivých stupních a uvést je v soulad s možnostmi. Podstatnou tíhu opravárenské služby musí převzít na sebe vyšší operační svaz, i když svazky musí už ve vlastním zájmu (tanky převzaté prostředky vyššího operačního svazu většinou se odepisují z počtu svazků i operačních svazů) usilovat o maximální pokrytí potřebných oprav vlastními prostředky.

Složitost všech otázek zabezpečení soudobého boje a operace v plné míře platí i pro tankové technické zabezpečení. Je proto i zde nutno dále pokračovat v hledání a zkoumání nových účinnějších forem práce a vyjasnění všech hlavních otázek.

Mezi nevyřešené otázky patří zejména:

- místo orgánů tankového technického zabezpečení v systému velení armády (VS, TVS),
- technická problematika vlastního provádění oprav a odsunu z hlediska maximálního využití kapacit a činnosti v soudobých podmínkách,
- doplňování svazků opravenými tanky,
- způsob velení a spojení s útvary tankového technického zabezpečení,
- způsob zásobování záložními díly,
- součinnost s ostatními technickými složkami aj.

Úkol je dále rozpracovat, přezkoušet a vyjasnit všechny nevyřešené otázky. Jakou cestou toto provádět, ukázala provedená cvičení v poslední době.